

συνέχειαν μαζί, διὰ τοῦτο σᾶς πα-
ρακάλῳ ... νὰ παύσῃ ἡ μεταξύ ἡ-
μῶν σχέσις.

ΣΜΙΘ.—Ἀφοῦ τὸ ἐπιθυμεῖτε... Λοι-
πὸν χαίρετε.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Ὑγιαίνειτε.

Ὅταν νεᾶνίς τις εἶπῃ πρὸς τὸν φί-
λον αὐτῆς, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ διαλύσῃ
τὴν μεταξύ των φιλίαν, ὁ φίλος ἀνα-
χωρεῖ χωρὶς νὰ προσφέρῃ λέξιν.

Ἡ ἐλευθερία τῶν νεανίδων ἐκτείνε-
ται ἔτι περισσότερον· ἡ μνηστὴ δύνα-
ται νὰ εἶπῃ πρὸς τὸν μνηστῆρα αὐτῆς,
— « δὲν σὲ θέλω, θὰ λάβω ἄλλον σύ-
ζυγον· εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἴμεθα μεμνη-
στευμένοι πρὸ τριῶν ἐτῶν· εἶσαι πολὺ
καλὸς, ἀλλὰ δὲν σὲ θέλω. »

Ὁ Κύριος ἀπομακρύνεται, ἀποθνή-
σκει πολλάκις τῆς λύπης, ἀλλὰ δὲν
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραπονεθῇ.

Ἄν ὅμως ὁ μνηστὴρ ἐγκαταλείψῃ
τὴν μνηστὴν αὐτοῦ, πάντες τὸν κατη-
γοροῦσι, καὶ ἂν ὁ πατὴρ ἢ ὁ ἀδελφὸς
τῆς νεάνιδος κακοποιήσωσιν αὐτὸν, ὁ-
λος ὁ κόσμος ἐπιδοκιμάζει τὴν διαγω-
γὴν των ταύτην.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.—Καλὸν ἤθελεν εἶσθαι,
ἂν καὶ παρ' ἡμῖν ὑπῆρχον τοιαῦτα ἔθι-
μα· ἀλλ' ἐπειδὴ, δυστυχῶς, δὲν ὑπάρ-
χουσι, παρακαλοῦμεν τὰς νεανίδας μας
νὰ μὴ ἐξέρχωνται μόναι· ν' ἀποφεύγω-
σι δὲ τὰς πολλὰς σχέσεις, καθότι ἂν
συμβῇ δυστύχημά τι ἐκ τῶν σχέσεων
αὐτῶν, τὸ κακὸν ἀποτέλεσμα θέλει ἐ-
πισκῆψῃ κατὰ τῆς κεφαλῆς των, ἐνῶ
ὁ νέος μας θὰ γελᾷ καὶ θὰ ἐξακολουθῇ
τὸν ἐλεύθερον αὐτοῦ βίον· καὶ τὸ χεῖ-
ριστον, θέλει ἀπρκτήσει καὶ τὸ μέγα
τοῖς νέοις ἐλάττωμα, τὸ νὰ θεωρῇ δη-

λαδὴ τοῦ λοιποῦ ἑαυτὸν Νάρκισσον,
διότι κατῶρθωσε νὰ ἐξασκήσῃ ὅλοσ-
χερῶς τὴν ὑπουλότητά του ἐπὶ τῆς
καρδίας μιᾶς ἀθώας κόρης!

Ἡ ΚΟΡΙΣ (Κόριζα.)

—Βλέπεις, φιλτάτη μου Κυρία, αὐ-
τὸ τὸ ζώφιον; — αὐτὸ εἶναι τὸ βρο-
μερὸν καὶ ἀχρεῖον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον
ἀναισχύντως καὶ ἀνερυθρίασως
κατατρώγει τὸ τρυφερὸν καὶ λευκὸν
σου δέρμα καὶ ἐκμυζᾷ τὸ γλυκὺ αἷμά
σου· — αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον
δὲν σ' ἀφίνει νὰ κοιμηθῇς, τὸ ὁποῖον σὲ
ταράττει ἐν τῷ μέσῳ τῶν γλυκυτέρων
σου ὀνείρων· — αὐτοῦ τοῦ βδελυροῦ ὄν-
τος, αὐτοῦ τοῦ κακοῦ ἐχθροῦ σου τὴν
καταγωγὴν θέλω σοὶ περιγράψῃ· ὕψε-
ρον θέλω σὲ διδάξῃ καὶ τὸν τρόπον τοῦ
νὰ ἐξαφανίξῃς καὶ αὐτὸ καὶ ὅλον αὐ-
τοῦ τὸ συγγενολόγιον.

Νομίζω ὅτι σὲ βλέπω κινοῦσαν τὰ χρυ-
σᾶ σου χεῖλη καὶ ἐτοιμαζομένην νὰ μοὶ
εἴπῃς, — « τί μὲ μέλλει νὰ μάθω περὶ
τῆς καταγωγῆς τῆς κόρεως, ἀρκεῖ νὰ
μάθω πῶς νὰ τὴν φονεύω. » — Αὐτὸ
εἶναι βεβαίως τὸ κυριώτερον, ἀλλὰ
κακὸν εἶναι νὰ ἔχῃ γνῶσιν ὁ ἄνθρωπος
καὶ τῶν ἐλαχίστων καλῶν πραγμάτων;